

عنوان مقاله:

تناص قرآنی در شعر احمد مطر و احمد وایلی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدرضا موسوی - استادیار دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

بهروز توکلی - دانشجوی ارشد عربی دانشگاه شهید مدنی

زهرا محمدپور - دانشجوی ارشد عربی دانشگاه شهید مدنی

خلاصه مقاله:

مفهوم بینامتنیت از جمله مفاهیمی است که به سختی میتوان آن را در یک یا چند جمله تعریف نمود، زیرا گستره وسیع آن باعث شده تا به فرا خور حال، تعریفهای گوناگونی از آن ارایه شود. پدیده بینامتنیت به وجود آمدن یک متن جدید از متون گذشته یا معاصر آن متن است به گونهای که متن تازه، خلاصهای از متنهای گوناگون است که سبک و سیاق تازه‌ای پیدا کرده است و متن اصلی در متن جدید غایب است. احمد وایلی و احمد مطر، از خطیبان و شاعران معاصر شیعی عراق هستند که شهرت بسیاری دارند و از پدیده بینامتنی قرآنی در اشعار خود استفاده کرده‌اند. وامگیری قرآنی در شعر این دو شاعر معاصر شیعه عراقی که برخاسته از درک و خرد هوشمندانه آنهاست، شیوه‌ای منحصر به فرد دارد. این مقاله در صدد است که با روندی تحلیلی - توصیفی اقتباسهای مقبول و مردود در اشعار این دو شاعر معاصر را با ذکر شواهد متعدد بررسی کند. از جمله دستاورد کلی مقاله حاضر میتوان به این نکته اشاره کرد که این دو شاعر با استفاده از آیه‌های قرآنی سعی میکنند پیام مورد نظر خود را به مخاطب القاء کنند

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، شعردینی، اقتباس، احمد وایلی، احمد مطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581791>

